

blive fra den almindelige Befolknings Standpunkt, saaledes som man fra den Side ser paa Sagen. Naar man saa ser paa Hovedmomenterne i dette Lovforslag, saa ser man jo, at om man end ikke vil afskaffe dansk-juridisk Examen, saa vil man dog ophæve Udgangen for Folk med dansk-juridisk Examen til at udøve Sagførervirksomhed. Det turde maatte, som af den sidste ærede Taler bemærket, omtrent blive det Samme som at ophæve dansk-juridisk Examen. Man vil altsaa fordre en meget videregaaende Uddannelse for alle vore Sagførere, saaledes at de, som vore Studerende nu maa gjøre, anvende hele deres Tid, fra deres første Barndom og indtil de blive 23 til 24 Aar, paa Studiet, og i al den Tid maa de give Penge ud for at skaffe sig den nødvendige Uddannelse, der fordres paa de forskjellige Trin. Det var nu altsaa det One, som man kunde gjøre, og det mente man vilde høre Sagførerstanden, idet man mente, at der trængtes til hele denne Uddannelse. Endelig gaar Forslaget ogsaa ud paa, at der skulde være en længere Oveffestid, nemlig en Oveffestid af 5 Aar udover den egentlige Uddannelsesfestid, saaledes at man, som den sidste ærede Taler udtalte, egentlig ikke behøver at forbyde Folk at blive selvstændig Sagfører, før de ere 30 Aar, idet dette vil komme som en nødvendig Følge af Uddannelsen. Dette anser jeg for at være de to Hovedbestemmelser, som man tilstræber ved denne Lov, nemlig at faae en længere og kostbarere Uddannelse og en længere Prøvetid, saa at Folk meget sent komme til at udøve Sagførervirksomhed. Derved mene nu de foregaaende Talere, at der vil vindes noget Godt for Sagførerne, men vil der ogsaa vindes Noget for Befolkningen, som skal bruge denne Sagførerstand? Det tror jeg ikke. Man mener, at Sagførernes Antal skulde indskrænkes, og at derved skulde Sagførerne blive mere hæderlige. Jeg tror det ikke, og heller ikke, at de skulde blive mere billige derved. Nei, jeg tror nok, at det vil gaa saaledes, som det gaar overalt, hvor man begynder at føle sig som en Korporation, som en Stand. Standsinteresserne skulle nok der være saa stærke, at de kunne holde netop Fordringen om stor Betaling for lidt Arbejde saa høit oppe som muligt. Der har her været talt om, at Sagførerne havde en saadan ganske eiendommelig Stilling. De vare ikke rigtige Embedsmænd, men dog en Slags Embedsmænd; man maatte paa ingen Maade sige, at de vare Forretningsfolk, eller at det var et Erhverv, de drive, det var det ikke. De vare saadan et Slags Embedsmænd, og den første ærede Taler kom jo ved at gennemgaa det, der her er Tale om,

til det Resultat, at det var ikke egentlig noget Erhverv, men det var saadan halvvejs en Embedsstilling, Sagførerne indtog. Det kan være, at det er denne Betragtning, der gjør, at man ser noget forskjellig paa det. Jeg kan nu ikke opfatte det paa den Maade. Jeg betragter rent ud Sagførererhvervet som et hvilket som helst andet Erhverv, og derfor har jeg ikke Noget som helst imod, at Sagførerne ligesom andre Næringsdrivende danne sig en Fagforening med en faglig Organisation, en Bestyrelse og alt dette; jeg har ikke Noget imod det, det kan man selvfølgelig ikke forbyde Sagførerne. Sagførerne have Lov til at værne om deres Bestillings Interesser paa alle de Maader, de finde det formaalstjenligt. Ligesaa godt som Læger kunne sørge for, at deres Lægehonorar bliver sat op, og danne Foreninger for at værne om Lægestanden, og ligesaa godt som Præsterne kunne virke for den bedst mulige Stilling for Præsterne, og Lærerne for den bedst mulige Stilling for Lærerne, ligesaa godt som Dyr lægerne . . . (Munterhed) . . . Ja, at Dyr lægerne gjøre det, mener jeg er ligesaa rimeligt, som at de Andre gjøre det, saaledes er det ligesaa lovligt, at Sagførerne gjøre det; det kan man ikke forbyde dem. Men at man skulde, som det her er foreslaaet i Lovforslaget, fra Regjeringens Side, fra Lovgivningsmagtens Side danne en Overbestyrelse for Sagførerne, saaledes som man vil gennem dette Sagførerraad, som skulde gjøre dem halvvejs til Embedsmænd, tror jeg vilde være i højeste Grad feilagtigt; i Særdeleshed tror jeg, at det, hvis det skulde være for at gjøre Sagerne billigere, vilde være den stik modsatte Veie af den, man skulde gaa. Man kan ikke forudsætte, at Sagførerne ville gjøre det billigere, fordi de ere saa; thi saa sige de netop: Nu ere vi saa, hvorfor skulde vi da ikke sørge for at holde Priserne oppe, da vor Uddannelse har været meget kostbar, da vi have maattet anvende en overordentlig lang Tid, inden vi ere komne til at arbejde for os selv, og da vi ere blevne ikke saa lidt over 30 Aar; inden vi have kunnet begynde paa at lægge os Noget op til en sorgfri Alderdom? Hvorfor skulde vi ikke, da vi ere en saadan almindelig privilegeret Klasse i det danske Samfund, være saa fornuftige at faae et nogenlunde rimeligt Udbytte ud af vort Arbejde, saaledes at vi, naar vi komme op i nogle og halvtreds, i Trediverne eller saadan Noget, kunne sige: Nu have vi arbejdet godt i vor Tid, nu lægge vi Arbejdet bort, og lade Andre tage det op efter os! Hvis man ikke skulde tænke sig, at de gjorde saaledes, maatte